

МАЙСКО УТРО

Гаснатъ тихичко звездитѣ
въ тъмно-модри небеса, —
чезне мракътъ задъ горитѣ,
и далечъ задъ планинитѣ
блесна румена зора.

Лъхна утринна прохлада
отъ балканскитѣ недра,
трепна сънена гората,
зашумѣха въ тишината
леко роснитѣ листа.

Златенъ Слънчо надъ земята
пръсна първи си лъчи, —
по тревитѣ, по цвѣтята,
росни капки заблестѣха,
като сребърни звезди.

Георги Костакевъ

